

[Kaj Poulsen.]

der, som ministeren sagde, ikke før er givet tilskud fra staten i sådanne tilfælde, men dette tilfælde er vel også ret enestående, idet moser af denne art jo ikke ligger spredt rundt omkring i landet; de er mest koncentreret i Nordjylland omkring Limfjorden. 1½ mill. kr. lyder jo ikke af meget for en kommune at skulle betale, men når man tager i betragtning, at skatteprocenten er forholdsvis høj i Abybro kommune, fordi det er en udviklingskommune, og at udgiften vil betyde, at der må gennemføres en skattestigning på ca. 1 pct., mener jeg, der er grund til, at staten griber ind på dette område.

En yderligere grund til, at staten bør hjælpe på dette område, må være, at en del af den mose, der er brændt deroppe, er statsejet, og kommunen er således blevet påført en udgift ved at slukke ild på statsejede jorder.

Jeg er godt klar over, hvordan brandloven lyder, men jeg kan nævne det særlige problem, at kommunen for at komme ind og slukke branden har kørt en del afgrøder ned, noget, som kommunen ikke har kunnet forsikre sig imod.

Jeg må sige tak for det positive svar fra ministeren og håbe på, at ministerens positive holdning kan gøre indtryk på finansministeren.

Justitsministeren (Orla Møller):

Kun den ene bemærkning, at jeg hverken brugte tankegangen om, hvad det legale grundlag er, eller bemærkningerne om, at der ikke tidligere er ydet tilskud, som en begrundelse for at sige nej, men udelukkende som en redogørelse for den faktiske situation. Jeg er som sagt enig med hr. Kaj Poulsen i, at der er et problem, og jeg håber, der kan vise sig en udvej, men løfter har jeg altså ingen af i dag.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af Langsted (CD) til miljøministeren:

»Er miljøministeren bekendt med og kan ministeren bekræfte de oplysninger, der er fremkommet i en rapport fra det russiske sundhedsministerium om strålingsrisikoen fra kulfyrede kraftværker?«

(Spm. nr. 186).

Skriftlig begrundelse.

Rapporten blev offentliggjort på den nylig

afholdte internationale konference om strålebeskyttelse i Paris.

Ifølge rapporten frigør kulfyrede kraftværker radioaktive stoffer til omgivelserne. Sammenligner man strålerisikoen herfra med strålerisikoen fra atomkraftværker, indebærer de kulfyrede kraftværker en 30 gange større risiko for fremkaldelse af kræftdødsfald end atomkraftværker. Hertil kommer, at der fra kraftværker, der fyrer med kul og tung brændselolie, også frigøres metaller og kemiske stoffer med kræftfremkaldende virkninger. Denne virkning betegnes som væsentlig større end risikoen fra frigørelsen af radioaktive stoffer.

Ifølge de oplysninger om rapporten, som centrum-demokraterne er blevet gjort bekendt med igennem Organisationen til Reel Energi Oplysning (REO), har de russiske forskere undersøgt forholdene omkring atomkraftværker og forholdene omkring et moderne kulfyret kraftværk beliggende i Donetsbassinet i det sydlige Rusland. Det er radioaktive isotoper af grundstofferne radium, thorium, kalium, bly og polonium, der frigøres med flyveasken fra kulfyringen. I beregningerne af strålepåvirkningerne har man taget hensyn til disse stoffers vandringer gennem fødekæderne frem til mennesket. De russiske forskere peger på, at der i en befolkning på 100.000 mennesker, som bor i nærheden af et kulfyret kraftværk, kan forventes 15 ekstra tilfælde af kræft, mens der i en befolkning omkring et atomkraftværk ikke kan forventes et eneste tilfælde. Undersøgelsen dækker levetiden af en generation, altså 30 år. Normalt vil der i dette tidsrum forventes 1.500 tilfælde af kræft blandt de 100.000 mennesker.

Ud over de radioaktive stoffer spredes der fra det kulfyrede kraftværk kemiske stoffer og metaller med kræftfremkaldende virkninger. Den bedst kendte substans er stoffet benzpyren. Nøjagtige data om benzpyrens virkninger er vanskelige at opnå, men en forsigtig vurdering peger på, at virkningen er væsentlig større end den samlede risiko fra frigørelsen af radioaktive stoffer. Med flyveasken fra kulfyring frigøres forbindelser af jern og andre metaller. De russiske forskere har ved forsøg med mus konstateret, at indånding af jernforbindelser kan fremkalde kræft. Ved fyring med tung brændselolie indeholder flyveasken bl. a. metallerne nikkell, vanadin, sølv og jern. Nogle data peger på, at nikkell er stærkt kræftfremkaldende, fremgår det ifølge REO af rapporten fra det russiske sundhedsministerium.